

1. אדוג את השמש – אנדה עמיר – עמוס ברזל

הכינותי לי חכה
חזקה וארוכה
בה אצוד את החמה
עת תשקע בתרדמה
במיטת ים אדומה.

לא אפחד עוד לא אדאג
פן יאכלנה איזה דג;
אקחנה אל ביתי,
לילה תשאר איתי.

ועם בוקר אעירה:
"קומי לך, המזהירה.
מהרי ממחבואך;
מצפים כבר לבואך,
אך ללילה תחזרי,
להאיר לי את חדרי!"

2. לו הייתי מלך – אנדה עמיר – עמוס ברזל

לו הייתי מלך, מלך החיות
מצווה הייתי בשלום לחיות

לנמר וגם לדוב,
לא לשנוא, לא לטרוף,
לארנב וגם לקוף
את כולם, את כולם לאהוב

לו הייתי מלך, מלך העולם
מצווה הייתי שלום בין כולם

3. הקיפוד רוצה לרקוד - אנדה עמיר – יצחק אדל

רָצָה הַקִּפּוֹד
עִם מִישֶׁהוּ לְרִקְדָּה,
אֶךְ לֹא מָצָא חֵבֶר
כִּי הוּא דוֹקֵר.

מָה לַעֲשׂוֹת, מָה לַעֲשׂוֹת?
הַקִּפּוֹד רוֹצֵה לְרִקְדָּה.
מָה לַעֲשׂוֹת, מָה לַעֲשׂוֹת?
הוּא רוֹצֵה לְרִקְדָּה.

הֶלֶךְ הֶלֶךְ לוֹ כָּל הַיּוֹם
מִבְּלִי נוֹחַ, מִבְּלִי דָם
פְּתָאוֹם עֵמֶד - וּלְבָדוֹ רִקְדָּה.
פְּתָאוֹם עֵמֶד - וּלְבָדוֹ רִקְדָּה.

4. תרנגול אני – אנדה עמיר – יצחק אדל

תִּרְנָגוֹל אֲנִי, תִּרְנָגוֹל קֶטָן
מִי עוֹד כְּמוֹנֵי גֶן
קוֹקוֹרִיקוּ!

לֹא אֶת לִי וְלֹא מַעֲדָר
קוֹקוֹרִיקוּ!
וְאֲנִי חוֹפֵר וְעוֹדֵר
קוֹקוֹרִיקוּ!

בּוֹאוּ, רְאוּ
אֲנִי חוֹפֵר וְעוֹדֵר
וְלֹא אֶת לִי וְלֹא מַעֲדָר.
קוֹקוֹרִיקוּ!

5. אין עוד חשוב ממנו

אנדה עמיר – עמוס ברזל

לפני הולך האף ואנכי נגרר אחריו
בכל דרכי: בכביש, בשביל אפי אותי אחריו מוביל.
כל צעד - לפני האף ואין טיול לי בלעדיו,
ואפילו בשנתי הוא עומד על משמרתי

דבר מובן הוא מאליו:
אין עוד חשוב כמו האף!

6. האנקור – אנדה עמיר – יצחק אדל

על הגדר קפץ אנקור,
אנקור קטן אנקור אפור

קפץ, קפץ
ניתר לו פה ושם -
פתאום פרח
ונעלם!

7. הסירים על הקיר

אנדה עמיר – טרזה גויטיין

הסירים על הקיר
התחילו לשיר;
המחבת עם הקומקום
שרו יחד: בום-בום-בום.

והסיר הגדול
עם הפס הכחול
והסיר האדום
שרו ביחד: בום-בום-בום.

והמטאטא
עלה על הכיסא
ומרוב שמחה
כף מחא.

8. מתחת לארון – אנדה עמי

מתחת לארון: הלילה
מתחבא,

בבוקר הוא נכנס, בלילה
הוא יוצא.

בקרש אסתירנו – והסדקים
אסתום

ולא יהיה עוד לילה:
תמיד יהיה רק יום.

9. אוניית זהב

אנדה עמיר – עמוס ברזל

על הים השקט,
על הים הרחב,
חרש, חרש נוסעת
אנית זהב.

בה כל המלחים,
מגדול ועד קטן,
מושכים חפת זהב
עם דג לויתן.

מושכים, מושכים...

10. אין כסוסי עץ –

אנדה עמיר - עמוס ברזל

הי, הו, סוסי האבירים,
דאו למרחקים
פרסותיכם פרסות זהב
יבריקו הברקים.

עברו הרים ועמקים,
גבעות וגאיות
וערבות מדבריות
שוכנים שם אריות
הי, הו, סוסי
האבירים...

דאו לארץ רחוקה
עוד לא ראה אדם,
הי הו דאו ודהרו
עד לקבי עולם.
הי הו סוסי האבירים...
לעולם הם מאירים!

11. כושי כלב קט

אנדה עמיר – יצחק אדל

כושי כלב קט
נשאר עתה לבד
את עיניך פקח
ואת אזניך פתח
לשמור את חצרי
לשמור את ביתי.

בא שועל גדול
לטרוף התרנגול
אז כושי נבח
והשועל ברח
האו האו הוא נבחר,
מהר, מהר חיש ברח.

שמעו זאת הילדים
יצאו בריקודים
יצאו בריקודים
ושרו לו שירים
אך זהו כלב טוב
אך זהו כלב טוב.

12. הרוחות המתפרעים

אנדה עמיר – עמוס ברזל

הרוחות השובבים
כל הלילה מנשבים
מנסים הם להשיב
משמים כוכבים.

הי פתאים, לשוא! לשוא!
לא תורידו כל כוכב:
הם תקועים כמסמרים –

13. סודה של הדודה –

אנדה עמיר - עמוס ברזל

לי דודה, והיא כל ערב
שרה לי, או מספרת.
דודתי גלי הסוד:
איך שמרת בפיך כל זאת?

דודתי, ראי ביקשתיך:
אנא, תפתחי את פיך
ואראה הספורים - ,
איך הם שם מסודרים!

14. עץ מפלא – אנדה עמיר – עמוס ברזל

עץ בגן שלי גדל
מעצים מפלא:
מדי ליל עליו קופל
כמו תפילה.

כל עלה - כמו שתי כפות
כל היום פתוחות,
את השמש מברכות,
אל האור שטוחות.

עץ בגן שלי גדל
מעצים מפלא:
מדי ליל עליו קופל
כמו תפילה.

אך עם לילה העלים
כפיהם קופלים
חרש, חרש לוחשים
כמו מתפללים.

15. כוכבים בדלי – אנדה עמיר – עמוס ברזל

אווה, אויה, אויה לי
כוכבים טבעו בדלי:

אנכי שואב לשווא,
שום כוכב אינו נשאב.

16. השלכת – אנדה עמיר – עמוס ברזל

בְּאֵהָרָה רוּחַ סְתִיו
הַפְּרוּעַ, הַשׁוֹבֵב
וְקָרַע מִן הָעֵנָף
עֲשָׂרָה עָלֵי זֶהָב.

הָעֵלִים הַיְבֵּשִׁים
בְּאֵוִיר מְרַעִשִׁים,
וְטָסִים עַל הַכֶּנֶף
שֶׁל הָרוּחַ הַשׁוֹבֵב.

אֶךְ לִפְתַּע הַשׁוֹבֵב
עֲזָבָם, בָּרַח וְעָף,
וּלְאֵט-לְאֵט נוֹפְלִים
מִטָּה, מִטָּה הָעֵלִים.

נִשְׁאָם אֶל-עַל, אֶל-עַל,
הַרְקִידִם בְּמַעְגָּל,
בְּאֵוִיר צִלּוּל, כָּחַל
בְּסַחְרֵחֶרֶת הַמַּחּוּל.

19. שעון מתקתק - אנדה עמיר – עמוס ברזל

שעון מתקתק

בחול ובחג

איננו פוסק

תיק - תקי תיק – תק

חולפת שעה חולפות שעות

חולף לו גם יום חולפים גם יומיים

ושעון מתקתק

בחול ובחג

איננו פוסק

תיק - תקי תיק – תק!

20. דרכו האחרונה – אנדה עמיר – עמוס ברזל

הוא הלך לפנייהם כה שקט

כמו לחג הוא כיון צעדיו .

"אנא אן זה נלכה כעת ?"

שואלים ותמהים ילדיו, ילדיו .

"אנחנו יוצאים לחופשי ,

ראו השער נפתח לרוחה .

לא לבכות רק לשיר (רק לשיר)

שירי חג ושירים של שמחה, של שמחה !

והרחוב התפרש כמו מרבד

לרגלי ילדים יחפים ,

השרים "איננו לבד, לבד "

צועדים לנופים היפים, היפים .

כי הדוקטור הוא לא יעזוב

ילדיו הולכים כאן כולם, כולם .

הוא איתנו הולך - (עד הסוף)

הוא איתנו לעד לעולם, לעולם

בְּאוֹר מְפַרְפְּרִים

הָעֵלִים כְּפַרְפְּרִים,

פְּרַפְּרֵי-זָהָב קְלִים

בְּאוֹר מְחולָלִים.

אֶךְ לִפְתַּע הַשׁוֹבֵב

עֶזְבִּים, בָּרַח וְעָף,

וּלְאֵט-לְאֵט נוֹפְלִים

מָטָה, מָטָה הָעֵלִים.

17. גן חיות של פורים

אנדה עמיר – עמוס ברזל

כָּל הָרְחוֹב הוּא גֵן חַיּוֹת:

אֲרֻנְבוֹת וְאַרְיוֹת,

פְּרַפְּרִים וּפִילִים,

דְּבוּנִים וְאַיִלִים.

אֵין פָּנִים בְּלֹא מַסְכָּה;

פּוֹרִים! כָּל הָעִיר שְׂמִיחָה.

נִמְרִים וְקִפוֹדִים,

עֲנָקִים וְגִמְדִים ,

זִקְנִים וְיֻלְדִים,

יַחַד יַחַד מְרַקְדִים.

אֵין פָּנִים בְּלֹא מַסְכָּה;

פּוֹרִים! כָּל הָעִיר שְׂמִיחָה.

וְאֶפְלוּ הַיָּרֵחַ

בְּשָׁמַיִם שֶׁם שְׂמִיחָה.

מַסַּכַּת-עֲנָנִים

מְכַסֶּה לוֹ הַפָּנִים.

אֵין פָּנִים בְּלֹא מַסְכָּה...

18. דלי יש לנו – אנדה עמיר – עמוס ברזל

לֵךְ יֵשׁ דְּלִי

וּדְלִי יֵשׁ לִי

לֵךְ אֲדוּם וְלִי כָחוֹל

מִיִּם יֵשׁ בְּדְלִי שְׁלִי

וּבְדְלִי שְׁלֵךְ יֵשׁ חוֹל

וּבְמִים וּבְחוֹל

בּוֹא, נִבְנֶה אֲרָמוֹן גָּדוֹל!